

Pazarcıklı 12 Eylül Devrimcisi ve Dersimli Kılıçdaroğlu

Sayın Matur

Sizlerle Pazarcıklı bir Alevi olarak karşı karşıya gelmedik. Ama 1980'lerin solcu bir alevi kızı olarak hakkınızda aldığım kanıtsal bilgilerle sizlere hitapta etmek istemezdim. Dede, erkan- edep ve yol ehli bir aile ferdi olarak yirmi beş yıllık akademik bütünlüğüm de dahil hakkımda www.huseyinaldoğan.com ve www.baltalimani.com wep sayfalarımın yeterli bilgiye sahip olmanız mümkün.

Gücünü tarihin derinliklerinden alıp anlam kazanan, kitlelerin ruhunda kasırgalar yaratan KELİME den başlamak daha doğru olacak. Evrenin var oluşundan günümüze kadar bireylerin ve kitlelerin hayalini gerçekleştirmek istedikleri konu çok önemli bir konu . Bu hayaller uğruna imparatorluklar kurulmuş, kurulurken binlerce insan tarihte yok edilmiş, yıkılırken de binlerce insan yok olmuş. Ama önemli olan sonuçları tayin eden kısa heceli kelimeciklerin gücünün tarihe mal edilmesidir. Çünkü önemli olan bu kelimeciklerin, insanların bilinç altı isteklerini ve bu isteklerini yaşama geçirme gücünü kendisinde toplamasıdır.

Bazı kelimeler kitleler karşısında telaffuz edildiklerinde derin bir saygı içinde karşılır uzun bir süreç içinde de saygınlığını korurlar. Bazı durumlar da o kelimelerin gücü önlenemez bir başlangıçla yeni güçler doğururlar. Bu gücün iki karşıt bütünlükte aynı değerde anlam bulduğun söylemek her zaman doğru değil.Çünkü bir tarafta üstün bir güç olarak kabullenirken, diğer taraftan ise yıkıcı bir güç olarak algılanır.İşte güç tarihin akışı içinde kitlelerin düşünce bütünlüğüne doğrudan etki eden faktörlerin ilk sırasındaki yerini hep korumuştur.Kitlelerin düşüncelerin etki eden etkenleri sayısal olarak sıralamak gerekirse bunları ana başlık olarak doğrudan ve dolaylı etkileyen ana başlıklarda toplamak mümkündür.

Kelimeler tarihi süreçten geçerken çeşitli biçimlerde değişimlerde uğramaları ise kaçınılmazdır. Ama bazı kelimeler değişime uğrasa da değişik siyasi söylemlerle farklı eşdeğer ifadelerle tekrar edil selerbile güçlerinden hiç bir şey kaybetmezler.Örneğin, adalet, eşitlik, demokrasi... gibi bu kelimeler insan oğlunun var olan ırksal bütünlüğünün yaşadığı süreçlerde ayrı ayrı güçlerle algılanması doğallığına sahiptirler.

Bazı kelimelerin güçlerinin yarattığı yıkıcılıktan kurtarılması ve yeni bir güçle ifade edilerek yıkıcılığının önlenmesi ise o dönemim siyasi güçlerinin temsil ettiği devlet denilen bütünlüğe düşer. Söylemin telaffuzunu ise siyasal iktidar mensuplarının görevidir. Bu görev bazen stratejik bir tarihsel sürecin politikası olarak devletlerden siyasi temsilcilere mirasa olarak intikal eder. Tıpkı ‘‘ Osmanlı Baktası Tarikat Anlayışı’nın bugün devam ettiği gibi.Yani devlet adamlarının görevlerinden biriside halkın nefret ettiği bir kelimeyi nefreti yok edecek veya hafifletecek anlamda telaffuz etmektir. Güzel kelimelerden oluşan deyim ve cümleler ilgi odağı olmaktan öte sevecen bir yaklaşımı ve doğruluk onayını da beraberinde doğurur.

Hukuk cüppesi giyen Avukatlar ve Yargıçlar bu kelimelerin kullanımındaki ustalığı göstermekle sonuçları tayin ederler. Toplum psikolojisi sosyologlar ve siyaset bilimcileri, halkla ilişkiler uzmanları ise bu vurguları yapmakla kitleleri manipule edebilme güçlerini ortaya koyarlar. Örneğin bahar hareketi, demokrasi operasyonu, sevgi hareketi gibi askeri ve polisiye hareketler ile benim vatandaşım, ulusumun varlığı,vatanımın bütünlüğü, Alevilik Açılımı, Kürtlük Açılım ve Romen Açılımı gibi tatlı kulağa hoş gelen yıkıcı cümleler gibi. Ama tarihin bazı kelimeleri var ki bu bakış açısını dışında kalmaktadır. Nedeni ise yaşadığı dönemde ve asırlar sonra yaşadığı aynı ırkın kavimlerinde yarattığı tahrip ve insanlık adına yaşanan utançtır.. Çünkü bu kelimeler hayallerden ve dimağlardan hiç silinemez. Burada duygusallığı her ne kadar bir tarafa bırakıp akıl ve mantığın günümüz gerçeğiyle yaklaşmakta

unutmak mümkün olmamaktadır. Bu yalnız o kavim için değil tarihin kavimlerinin de örneklediği nefret örnekleri olarak yaşamaya devam edeceklerdir.

İşte bu kelimelerden bizimle yaşayanlar Kerbela, Alevi ve Kızılbaş, kelimeleri. Bu kelimeler İslamiyetlin doğuşundan bu güne kadar kaybolmama, korkuyla yaşama ve yaşatma güçlerini korumakla kalmamışlar. Bir tarafın yok edilmesi, asimile edilmesi, dinsel anlayışını değiştirmesi ve en büyük inanç önderi mezhebin Hanefilik olduğunu kabul edilmesi emel ve sevincini beraberinde yaşatırken, diğer taraftan katliamların kurbanı olmuşluğu, inanç ve insan hakları düşüncelerinin yok sayılması, siyasal bir biçimlenmeyle dışlanması, hor görülmesi, hep suçlu potansiyel olarak kuşkuyla baskı altında tutulması düşüncelerini dinamizmini kaybetmeden içinde yaşatmasını ve bunları uygulamalarla yaşamış olması gerçeğiyle düşünce sürekliliğini nefretle koruması. Bunları tarihin akışı içinde inkar etmek mümkün mü?.

Evet bu kelimelerden üçüne de haiz Kılçtaroğlu; Kerbela, Alevi ve Kızılbaş hata Dersim, nasıl kuşkuyla bakmazsın, nasıl kabul edersin bu tarihi yaşamışlığın sonunda. Bırakın onları kendisinden biri olana siz bile kabul edemiyorsun. Gerçi bu sizin göreviniz, siz bir köşe yazarısın patronun ne derse siz onu yazmakla mükellefsiniz. Bu cümlem için bağışlayın.

Sayın Matur bu ön girişten sonra asıl konumuz dönmek daha yararlı olur kanısındayım. “Ne Kürtlüğü belirgin, ne de Aleviliği. Aslında bu haliyle, Cumhuriyet'in gadrine uğramış Kürtlükten ve Alevilikten geriye kalanı gayet iyi temsil ediyor!” Kılçtaroğlun da Kürtlük değil de Alevilik Ehlibeyt torunluğuna evet. Kürtlüğüne ise bırakın kendisi karar versin. Çünkü kişi kendisini hangi kimlikle tanımlarsa onu kabul eder. Bu benim fikrim Kılıçdaroğlu'nun değil. Sanırım sizlerde üst ve alt kimlik olarak değerlendirmiyorsunuzdur. Çünkü ülkemde üst kimlik Hanefiliktir. Siz kimlik tanımınızı cümlelere ekleyediniz daha doğru bir değerlendirme ve yaklaşım olurdu kanısındayım. Taktir sizlerin.

Bu paragrafım konuyla ilintili olmamakla birlikte zorunlu bulduğum için araya alma gereğini his ettim.. Ben sayın Kılıçdaroğlu'nun avukatı değilim bu konunun bana kadar da indirgeneceği kanaatinde de değilim. Şunu da söylemekte yarar görüyorum. Ben Kürt değil Aleviyim. Ama Aleviliğini Kürtlükten sonra telaffuz edenlerle de aynı bakış açısına da sahip değilim. Bu nedenle metinlerimde bu iki kelimeyi yan yana kullanmam. Çünkü ben aslımı inkar eden, Aşık Mahsuni'nin de söylediği gibi “ÇOK ALİLER GÖRDÜM OSMAN ÇIKTILAR” bütünlüğünde ki bir alevide değilim. Ama şu bir gerçek ki ADEN medeniyetlerinden Mezopotamya ya uzanan KÜRT realitesini inkar edenleri de kabul etmiyorum. Tarihin doğrularını değiştiremezsiniz.

Evet satırlarınız arasında geçiştirdiğiniz “Tehcirden kurtulmuş Ermeni anne ihtimali ise fazladan avantaj!?” Cümle atfınız, duyum ve kanaatiniz olmaktan uzak olmaması gerekir. Varsa bir belgesi teşrihi tebliğ şayanınız olmalıdır demem sanırım cesaretinizi baltalamaz. Cümlelerinizin içindeki kelimelerin bir siyasetçiye atfen yazıldığını da sizlere hatırlatmama gerek yok, arıfsınız tarifede gerek yok. Hani yazarlar ve medyacilar gazeteciler haberin kaynağını saklama hakkına saygı duyulmasını gündemden düşürmezler ilkesi var demek daha doğru olur gerçeğine katılıyorum. Lakin tarihin gerçeklerini saklamak ise bu saygınlıktan da öte olsa gerek.

Biraz konuyu Anadolu'nu Aleviliğinin tarihsel sürecimdeki sosyal ve siyasal boyutuna doğru açmak gerekirse; satırlarınızın DERSİM coğrafyası hakanındaki gerçeğine eyvallah. En son örneklemesini vermek gerekirse Hamidiye Alayları kuruluş amaçları ile sonuç aynı almadı. Çünkü Kürtlerden ve Türklerden kaçan Ermeniler bu coğrafyada daha önce kılıçtan geçirilen tarihin katliamları ile özdeşleşmiş bir hayat sürdüren Kerbela dan beri aynı kaderi yaşayan Alevilerle iç içe yaşamak zorunda kalıp canlarını kurtarmak zorunda kalmışlar. Bu olayın çok küçük bir paragrafı, sanırım cümlelere atfen de bütünlüğünde içeriği bakımından

yeterlidir. İz sürdüğünüz kaçak yolcunun sığındığı mağaralarda yaşayanlarla o dönemde aynı kaderi paylaşıp paylaşmadığını o günün tarih sayfalarına bakarsanız daha iyi anlarsınız. Bir bilim adamından esinti ve alıntılarla yola çıktığımız gerçeğiyle birlikte, bu konuda sayın Hallaçoğlu gerek eserlerinde gerekse açık oturumlarda yeterli olacak açıklamaları yaptı. Siyasi ve tarihi arenada yeteri kadar tartışılıyor.

Evet İhtilalleri hatırlarsak o zaman tutuklanan solcular ve sağcılar bugün elde etikleri köşeden bir geriye dönüp baksalar sanırım ‘‘O köprünün Altından Çok Su geçti’’ demeyi inkar edemezler desek daha doğru olacak. İşkence gören o günün idealist Devrimci, Solcu ve de Ulusalçı vatandaşlar geçmişlerini acaba hatırlamakta zorluk çekerler mi?

Bir parantez açıp geriye dönmek istiyorum; Anadolu coğrafyasın Türkmenlerin Anadolu’ya gelmelerinden sonra da kurulmuş ve de yıkılmış İmparatorluklarla ilgili kısa bir açılım yapmak gerekirse; Selçukluyu, Hünkârı Hacı Bektaş Veli’nin örgütlenmesi tarihe gömdü, Osmanlıyı, arkasında Avrupa’nın çeşitli güçleri ve Osmanlı’nın iç yönetim karşıtı dinamikleri olması gerçeği mevcudiyetiyle birlikte Kahraman bir Asker ve Lider olan, (birileri öyle değerlendirmese de bu realite tarih sayfalarında yerini aldı,) Mustafa Kemal tarihe gömdü.

Mustafa Kemal’in Biçimlenmemesine ömrünün yetmediği cumhuriyetin, biçimlenmesi görevinin aynı geni taşıyanlara teslim edileceği gerçeğini de açıklamaya gerek yoktur kanaatindeyim. Yani Anadolu kendi kurtarıcısını hep bulmuştur ve bulmaya da devam edecektir. Ama ve lakin Kılıçdaroğlu bu kurtarıcıdır demiyorum. Felsefi ve tarihi sürecin perspektifinden bakarak değerlendirmemi yaptığımı da belirtmek istiyorum. Bakınız şair ne diyor;

Bir Şah olsam hükmeylesem cihana
Kilise, mescidi yıkar giderdim
Okullar yapardım bütün insana
Cehaleti kökten söker giderdim

Fabrikalar kurar idim her yerde
İkiliği koymaz idim bu serde
Ayrı gözle bakmaz idim bir ferde
Cihana bir gözle bakar giderdim

Gerçek insanları bilirdim Allah
Ondan gayrısına tapmazdım billah
Na Kâbe kalırdı nede Beytullah
Yerine bir arpa eker giderdim

İnsanlıktan başka olmazdı cennet
Yok olurdu İsa, Musa, Muhammed
Kalkardı dünyadan mezhep, tarikat
Dinlerin bağını çözer giderdim

Bir olurdu zengin fakir her zaman
Çaresiz dertlere olurum derman
Ne gavur kalırdı ne de Müslüman
Tümünü bir yola çeker giderdim

Gece gündüz çalışırdım millete
Bir faydalı kul olurum elbette

Bir ırmak olurdu güneşten öte
Yeni fezalara akar giderdim

O günü görseydim yüzüm gülerdi
Dünyada insanlar bayram ederdi
Ne bir silah ne bir Atom kalırdı
Bir ulu deryaya döker giderdim

İBRETİ der varlığımız bitmezdi
İnsanoğlu yanlış yola gitmezdi
Ayrı gayrı devlet icap etmezdi
Dünyaya bir bayrak diker giderdim.

Sayın Matur tarihe mal olmuş insanların bir başkasına şans tanircasına adlandırılması herkese nasip olmaz. Tarihi değer yargılarınızı ve genetik kültür kazanımlarınız ancak ve ancak ırksal bir yok edişle ortadan kaldırabilirsiniz. Eğitim ve öğretim insanlığın eşitlik ve tarafsızlık ilkesinin ilk adımıdır. Lakin eğitim ve öğretimle dokunamadığınız iki şey vardır birincisi bireyin İnancı ikincisi ise ekmeğidir. İşte demokrasinin en sarsılmaz inancı insan haklarıdır. Alevilikte buna KUL Hakkı denilir. Tarih boyunca, bakışımıza teveccüh olan bu zihniyet kul hakkı konusunda iyi bir sicile sahip diyemiyeceğim.

Evet devşirme Osmanlıdan kalan bir miras aynı lisani sizlerde kullanmış sizler “ Kürt/Alevi mağdurluğundan rejime taze kan devşirmeye belli ki ihtiyaç var.” Bu ağır ithamın ardında ki kininizi bir türlü anlamak mümkün değil. Osmanlı Padişahlarının hepsi devşirme ve savaş esiri kadınlardan doğma oldukları için İslami vecibelerinden Hacca gitmeyi yerine yetirme hakkından mahrum kalmışlardır. Çünkü bir Müslüma'nın Hacca gidebilmesi için Müslüman bir anne ve babadan doğmuş olması gerekir. Kaldı ki Osmanlı bu savaş esirlerinin erkek olanlarını Hünkarın Felsefesiyle eğitip sarayı korumak ve seferde Padişahı korumak için Yeniçerilerin asker insan kaynağını oluşturmuşlardı. Sonraları is II. Mahmut tarafında nasıl gazaba uğradıkları ve yalnız onlara değil binlerce Alevi ve Bektaşinin kuyulara atılması sürgün edilmesi gerçeği ortada iken böyle bir kelimeyi kullanmanız düşündürücü.

Yargılamak ve suçlayıcı eleştirilerde bulunmak çok kolay lakin bu bir kimliğin kaybedilmiş suçlamasın kadar gidebilmek anlamına da gelmemelidir diye düşünüyorum. “Kılıçdaroğ-lu'nun daha önce geçtiği çizgiyi ikinci defa geçmesi gerekir. Yani terk ettiği Kürtlüğe ve Aleviliğe geri dönmesi. Ama hiç kolay değil” bu peşin bir hüküm ve ağır bir suçlamadır diye düşünüyorum. Her kişinin kimliği kendisine aittir demek daha doğru olmaz mı?.

Kürt/Alevi mağdurluğundan rejime taze kan devşirmeye belli ki ihtiyaç var. Umarız Kılıçdaroğlu Ergenekon'u aklama tezgâhının aracı olmaz. Onun vitrininde kendini temize çekmek isteyen derin ilişkilerin varlığı sır değil çünkü. Bundan sonraki bir makalenizle bu paragrafla ilgili daha açıklayıcı yazmanızı sanırım tüm kamuoyu benim gibi merakla bekliyordur.

Bir Pazarcıklı vatandaş olarak bulduğumuz metni isteyerek yazdım diyemem. Lakin bunu makalelerinizi takip eden bir alevi araştırmacı olarak bu satırları yazmayı da zorunlu gördüğümü itiraf etmekten de sakınca görmüyorum. Görüşebilmek dileğiyle saygılar.

Hüseyin Aldoğan
Danışman&Koordinatör
Araştırmacı
CHP Kağıthane Üyesi
0532 234 57 01